

001	002	003	004	005	006	007	008	009	010	011	012	013	014	015	016	017	018	019	020	021	022	023	024	025	026	027	028	029	030	031	032	033	034	035	036	037	038	039	040	041	042	043	044	045	046	047	048	049	050	051	052	053	054	055	056	057	058	059	060	061	062	063	064	065	066	067	068	069	070	071	072	073	074	075	076	077	078	079	080	081	082	083	084	085	086	087	088	089	090	091	092	093	094	095	096	097	098	099	100
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Perjantaina 1. kesäkuuta 2012

MAASEUDUN TULEVAISUUS

9

MAATALOUS

Tuottajien pitää luoda keskuuteensa sellainen ilmapiiri, että ei ole akkamaista ja tyhmää kuivittaa eläimiään. **HEREFORD-TILAN ISÄNTÄ JUHA MOISANDER, ORIMATTILA**

Anttilan herefordit kertovat kuluttajille lihatilan arjesta

Anttilan tilan herefordeille vieraat ovat tuttu näky. Eläimet ovat tottuneet kahiseviin kenkäsuojiin ja pajattaviin kaksijalkaisiin.

ORIMATTILA (MT)
”Tulehan, iso poika, nähtille”, juttelee isäntä **Juha Moisan-**
der.1.300-kiloinen herefordson-
ni Nemo nykäisee ohi mennen-
sään isäntää käsivarresta kuin
vastatakseen ”joo, joo”.

Orimattilassa sijaitseva tila
on yksi noin kolmestasadasta
lihatukku Tamminen Oy:n sopi-
mustilasta.

”Kun tekee meidän kanssam-
me sopimuksen, sitoutuu siihen,
että avaa tilansa kuluttajille ja
on valmis esittelemään tuotan-
toaan”, sanoo toimitusjohtaja
Pasi Tamminen.

Yhtiö järjestää muun muassa
kaupan lihanostajille ja tiedo-
tusvälineiden edustajille retkiä
sopimustiloilleen sekä lihan-
leikkaamoonsa. Yhtiö haluaa
kertoa heille ja heidän kauttaan
myös kuluttajille, miten lihaa
tuotetaan.

”Kovin monella ei ole enää
kytköksiä maaseutuun tai
maatalouteen. Vastuullisen ku-
luttajan ja lihanostajan pitäisi
tietää, mitä hän ostaa ja miksi”,
Tamminen kertoo.

**Joka lihaerän
tuottaja kerrotaan**
Tammisen lihatukku toi mark-
kinoille muutama vuosi sitten
Rotukarjan pihvilihaa -tuote-
perheen. Tuotteisiin käytetään
ainoastaan liharotuisten nauto-
jen lihaa, joka on peräisin sopi-
mustiloilta.

Tilat sijaitsevat eri puolilla
maata Keski-Suomessa ja siitä
etelämpänä. Nautoja tiloilla on
yhteensä noin 5.500.

Muita rotuja herefordin lisäk-
si ovat aberdeen angus, charo-
lais, limousin ja simmental.

Rotu sekä lihan tuottaneen
tilan tiedot painetaan jokaiseen
etikettiin tulostettuina tai tie-
don voi hakea tuottaja- tai erä-
numeron perusteella Tammisen
verkkosivuilta.

Pasi Tamminen toivoo, että
kuluttajat oppisivat valitsemaan
lihaa sen perusteella, mitä siitä
aikovat valmistaa.

Hän luottaa siihen, että ku-
luttajat oppivat, mitä eroa on
maito- ja liharotuisen naudan
lihalla. Jonain päivänä jopa rotu
voi olla valintaperuste.

”Eri lihalaaduissa on eroja
kuten viimeissä.”

**Toiveena
rotuttajahinnan korotus**
Rotukarjatuotteiden osuus
Tammisen liikevaihdosta on 5
prosenttia. Viime vuonna liike-
vaihtoa kertyi 50 miljoona euroa.

Tuotantoeläimelläkin oikeus elää reilu elämä

Reilun kaupan merkki takaa
tuottajan olosuhteet. Missä vii-
pyy vastaava merkki, joka kertoi-
si tuotantoeläimen reilusta koh-
telusta, kysyy Anttilan hereford-
tilan isäntä **Juha Moisan-**
der.
”Kuluttajilla pitäisi olla mah-
dollisuus valinnoillaan tukea
sellaista lihantuotantoa, jossa
eläimellä on ollut reilu elämä.”

Juha ja **Hannele Moisan-**
derille eläinten hyvinvointi on
ykkösasia.

Esimerkkinä he mainitsevat
kuivittamisen. Siitä ei tällä tilalla
tingitä.

”Tuottajien pitää luoda kes-
kuuteensa sellainen ilmapiiri,
että ei ole akkamaista ja tyhmää
kuivittaa eläimiään. Kuivitta-

maan puutteita.

Maksamiaan tuottajahintoja
yhtiö ei paljasta. ”Käytämme
hinnastoa ja rotukarjan lisä
päälle”, Pasi Tamminen tyyty
kertomaan.

Yhtiö uskoo, että ajan kulu-
essa hinnoittelumalli tuottaa
tulosta ja lihan tuottajille pysty-
tään maksamaan enemmän.

”Vielä aika ei ole kypsä.”

Tällä hän viittaa myös ku-
luttajien maksuhalukkuuteen.
Tilanne on muuttumassa. Yhä

usein langennut altavastaajan
rooli, kun aiheesta käydään julki-
sia keskusteluja eläinsuojelujär-
jestöjen kanssa.

Myös tuottajajärjestön oman
lehden pitäisi pontevammin
tarttua eläinten hyvinvointia ja
erityisesti huonoa kohtelua si-
sältäviin aiheisiin.

”Mätien omenien karsiminen

suurempi osa ihmisistä on val-
miita maksaan elintarvikkeista
enemmän. He ymmärtävät,
mitä ongelmia bulkkituotteiden
tuottamiseen ja kuluttamiseen
liittyy.

MAIJA ALA-SIURUA

Valvonta osoittaa sika-tilojen olojen parantuneen

Nautatiloilta löytyi eläinsuojelutarkastuksissa
hiukan edellisvuotta enemmän laiminlyöntejä

Tuotantoeläintiloille tehtiin
viime vuonna yhteensä 545
suunnitelmallista otantaan
perustuvaa eläinsuojelutarkas-
tusta. Laiminlyöntejä havaittiin
noin 28 prosentilla tarkastetui-
sta tiloista. Osuus oli sama kuin
edellisvuonna.

Tuloksista ei voi vetää johto-
päättöksiä siitä, mikä on laimin-
lyöntien osuus kaikilla suoma-
laistiloilla.

Valvottavista tiloista vain
neljännes valittiin satunnais-
otannalla. 75 prosenttia valittiin
riskiperusteisesti, tietyin eläin-
lajikohtaisin painotuksin.

Isot erot eläimittäin
Tarkastustuloksissa oli isoja
eläinlajikohtaisia eroja.

Turkistarhoilla epäkohtien
määrä Eviran mukaan pysyi
suurena, 53 prosentissa valvo-
tuista tiloista. Edellisvuonna
vastaava luku oli 61 prosenttia.

Sika- ja munintakanatiloilla
tilanne on parantunut. Eläin-
suojelusäädösten vastaista men-
nettelyä havaittiin 25 prosentilla
tarkastetuista sikatiloista ja 19
prosentissa kanaloista.

Tarkastetuista 362 nautatilasta
laiminlyöntejä havaittiin 27 pro-
sentilla. Osuus on hiukan suu-
rempi kuin edellisenä vuonna.

Vuohitiloilla laiminlyöntejä
ei havaittu, lammastiloilla taas
hiukan edellisvuotista enem-
män.

Puutteet pysyneet samoina
Todetut ongelmat olivat pääosin
samoja kuin aiempinakin vuosi-
na.

Nautatiloilla jouduttiin puut-
tumaan esimerkiksi puhtauteen.

Eläimille ei aina löytynyt kui-
vaa ja puhdasta makuupaikkaa
eikä sääsuojaa lautumella tai
jaloittelutarhassa.

Vettäkään ei aina ollut vapaas-
ti saatavilla.

Ikävä ja jatkuvasti toistuva
asia ovat vasikoiden puutteelli-
set olot – liian pienet ryhmäkar-
sinat tai vasikan pito yksittäis-
karsinassa yli sallitun iän.

Sioilla yleisimmin – tosin
edellisvuotista selvästi harvem-
min – huomautettiin virike-
materiaalin puutteesta. Myös
kirjanpidosta löytyi puutteita.

Vakavia puutteita oli vähän.
Vain kahdella nautatilalla ja
yhdellä turkistarhalla paljastui
laiminlyöntejä, jotka vaativat
kiireellisiä toimenpiteitä eläin-
ten hyvinvoinnin turvaamiseksi.

Valvontaa tehostettu
Valvontaa on tehostettu. Viime
vuosi oli toinen, jolloin tarkas-
tuksista vastasivat valvontoihin
erikoistuneet aluehallintoviras-
tojen läänineläinlääkärit kun-
naneläinlääkäreiden sijasta.
Lisäksi valvonnan riskiperus-
teisuutta on lisätty voimakkaas-
ti.

EU velvoittaa jäsenvaltiot
tarkastamaan vuosittain tietyn
määrän tiloja. Viime vuonna
määrättiin tarkastettavaksi noin

1,5 prosenttia kaikista Suomen
nautatiloista, 3 prosenttia sika-
tiloista, 7 prosenttia muninta-
kanaloista, 7 prosenttia ankka-
ja hanhitiloista, 2 prosenttia
lammäs- ja vuohitiloista sekä 6
prosenttia turkistarhoista.

Epäilyt perusteena

Epäilyyn perustuvien eläin-
suojelutarkastusten määrä on
noussut viime vuosina, kun val-
vontaresurssit on lisätty.

Viime vuonna virkaeläin-
lääkärit raportoivat yli 3 600
tällaista tarkastuskäyntiä, joko
tuotanto- tai lemmikkieläimiin
kohdistuvia.

Eläinsuojelulain mukaisia
kieltoja tai määräyksiä annettiin
yli 38 prosentilla raportoiduista
käynneistä.

Vakavia laiminlyöntejä, joiden
johdosta ryhdyttiin kiireellisiin
toimenpiteisiin, havaittiin noin
7 prosentilla epäilyyn perustu-
vista tarkastuskäynneistä.

Kieltoja tai määräyksiä annet-
tiin eniten tuotantoeläinkohteil-
le, kun taas kiireelliset toimen-
piteet kohdistuivat useimmiten
lemmikkieläimiin.

SATU LEHTONEN

ELÄINSUOJELUVALVONTA Valvontaa on neljänlaista

1. Epäilyyn perustuvat

tarkastukset
● Kaikki paikat missä
pidetään, hoidetaan,
kohdellaan, käytetään tai
kuljetetaan eläimiä

2. Ilman epäilyä tarkastetta-
vat kohteet

● Luvan- ja ilmoituksen-
varainen toiminta
● Eläinkuljetukset
● Kaikki eläintilat

teurastamon ja teurastus-
paikan alueella

3. Selvitykset ja tutkimukset

● Otantaan perustuvat eläin-
suojelutarkastukset maatiloilla
● Eläinkuljetusten
tarkastukset

● Muut selvitykset ja
tutkimukset (projektit)
4. Täydentävien ehtojen
tarkastukset

Metsämarjojen ja -sienten varastointituki haettavissa

Metsämarjojen ja -sienten va-
rastointituki pohjoisen tuen
alueella (C-tukialueella) on
haettava 16.7. mennessä. Tuella
korvataan metsämarjojen ja
-sienten pitkäaikaisen varas-
toinnin kustannuksia. Marjat ja
sienet tulee olla poimittu ja va-
rastoituu pohjoisen tuen alueella.

Varastointitukihakemus
(lomake nro 237) on jätettävä

siihen elykeskukseen, jonka toi-
mialueella varastot sijaitsevat.

Viime vuonna tukea hakeneet
saavat lomakkeen ohjeineen
postissa Maaseutuvirastolta.
Lomakkeen saa myös elykes-
kuksesta tai sen voi tulostaa
netistä.

Tukiehdot eivät ole muut-
tuneet viime vuodesta. Tuen-
hakijan on oltava arvonnäiäve-

rovelvollinen. Varastossa on
oltava 30.6.2012 pohjoisen tuen
alueelta ennen vuotta 2012 poi-
mittuja metsämarjoja ja -sieniä.

Ilmoitetut varastomäärät on
pystyttävä osoittamaan oikeiksi
ja pohjoisen tuen alueelta poi-
mituiksi esimerkiksi kuittien,
kirjanpidon ja poimijalistojen
avulla.

MT

www.suomi.fi/lomakkeet

Pojasta polvi paranee – nuorsonnit

Anttilan tilalla Orimattilassa on viitisenkymmentä hereford-emolehmiä sekä niiden vasikat. Uuden sonniskasvattamon pitäisi valmistua syksyllä.

Venäläiset ovat kiinnostuneita ostamaan herefordeja. Ne käyttävät tehokkaasti korsiuhia ja soveltuvat laisuntamaan laajoja aroja, Juha Moisander kertoo.

